

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 794/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpenej prof. JUDr. Jánom Kľučkom CSc., advokátska kancelária, Ku potoku 757/4, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 32/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. novembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej prof. JUDr. Jánom Kľučkom, advokátska kancelária, Ku potoku 757/4, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 32/2013.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania vo veci vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde 4. februára 2013 podala okresnému súdu návrh na začatie konania.

Sťažovateľka dôvodí, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prietrahmi, a to z dôvodu nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu.

Podľa sťažovateľky nečinnosťou a neefektívnym postupom je konanie okresného súdu poznačené od začiatku konania až do podania sťažnosti ústavnému súdu a dôvody zbytočných prietahov v konaní vidí najmä v neprimeraných časových intervaloch medzi nariadenými pojednávaniami a v neprimerane dlhom postupe okresného súdu v rámci dokazovania.

Sťažovateľka považuje uvedený stav za porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľka dodáva, že ochranu svojich práv uplatnila prostredníctvom sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorá bola z jeho strany posúdená ako nedôvodná.

Sťažovateľka na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 41 C 32/2013, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov, priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia a tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu sú pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zohľadňované tri základné kritéria, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa pritom považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Ústavný súd preskúmal obsah spisového materiálu týkajúceho sa sťažovateľkou namietaného konania, z ktorého zistil tieto relevantné skutočnosti:

Predmetom posudzovaného konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a uvedené konanie možno zaradiť medzi štandardnú agendu rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. V konkrétnom prípade sťažovateľky treba poukázať na prítomnosť cudzieho prvku v konaní, keďže je odporca štátnym občanom Francúzskej republiky, a aj keď sa v aktuálnom čase prebiehajúceho namietaného konania zdržiaval v Slovenskej republike, uvedená okolnosť sa v dôkaznom procese zisťovania skutkového stavu prejavila potrebou cezhraničnej spolupráce.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu pri prerokovávaní veci sťažovateľky, preskúmal ústavný súd plynulosť konania, ako aj charakter jednotlivých realizovaných úkonov.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala okresnému súdu návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 5. februára 2013. Po podaní predmetného návrhu okresný súd plynule konal, keď vykonával procesné úkony i úkony technického charakteru smerujúce k realizácii pojednávania.

V rámci prvého termínu pojednávania 24. októbra 2013, ktorého sa z pracovných dôvodov nezúčastnili sťažovateľka a odporca, právny zástupca odporcu požiadal o odročenie pojednávania pre účely pokusu o uzavretie mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania, o výsledku ktorého sa zaviazali účastníci konania okresný súd informovať ku koncu roka 2013. Pojednávanie bolo z uvedeného dôvodu odročené na neurčito. Sťažovateľka následne okresnému súdu 4. novembra 2013 oznámila, že k uzavretiu dohody nedošlo.

Ďalší termín pojednávania vykonal okresný súd 21. januára 2014, pojednávanie bolo odročené na neurčito pre účely doplnenia dokazovania. V nadväznosti na to nasledoval plynulý postup okresného súdu, a síce výzvy okresného súdu adresované účastníkom konania, ktorí reagovali predložením vzájomných vyjadrení.

Po naplánovanom, avšak nezrealizovanom úkone súdu – výsluchu odporcu, ktorý sa ho nezúčastnil z pracovných dôvodov, právny zástupca 25. júna 2015 opätovne žiadal o poskytnutie lehoty pre účely pokusu o uzavretie mimosúdnej dohody medzi účastníkmi, ktorá však uzavretá nebola, o čom informovala sťažovateľka okresný súd 29. júna 2015.

Na základe dôkaznej iniciatívy sťažovateľky pristúpil okresný súd k úkonu dožiadania o vykonanie dôkazu adresovaného francúzskym justičným orgánom, čomu predchádzalo pribratie prekladateľa 11. septembra 2015. Po vypracovaní potrebného prekladu 23. októbra 2015 okresný súd bezodkladne pristúpil k zaslaniu „*Žiadosti o vykonanie dôkazu*“. Vybavené dožiadanie bolo okresnému súdu doručené 9. augusta 2016, na čo okresný súd pristúpil 15. augusta 2016 k zabezpečeniu jeho prekladu do slovenského jazyka pribratým prekladateľom. V čase predloženia spisového materiálu ústavnému súdu (8. novembra 2016) pre účely posúdenia sťažnosti sťažovateľa nebol ešte preklad vyhotovený.

Na základe preskúmania spisového materiálu týkajúceho sa namietaného konania ústavný súd konštatuje, že okresný súd dosiaľ postupoval pri prerokovaní veci sťažovateľky plynule, v nadväznosti na aktuálnu situáciu okresný súd reagoval zodpovedajúcimi procesnými úkonmi či úkonmi technického charakteru a po neúspešných pokusoch účastníkov konania o uzavretie mimosúdnej dohody vždy plynule pokračoval v konaní. Proces dokazovania bol síce v špecifikovanej etape konania (od októbra 2015 do augusta 2016) spomalený, túto skutočnosť však nemožno pripísať na vrub okresnému súdu, pretože ďalší jeho postup bol závislý od zabezpečenia vykonania dôkazu cestou právneho styku s cudzinou, kde nie je okresný súd disponovaný ovplyvniť časový rámec jeho vykonania. Uvedený aspekt namietaného konania, teda prítomnosť tzv. cudzieho prvku spojeného s časovou náročnosťou realizácie úkonov cezhraničnej spolupráce, ústavný súd zohľadnil ako objektívnu okolnosť majúcu negatívny dopad na plynulosť konania, avšak stojacu mimo zodpovednosť okresného súdu.

Ústavný súd je toho názoru, že chronologický prehľad vykonaných úkonov namietaného konania, ako aj ich charakter nesignalizujú pasivitu okresného súdu a ani neefektívnosť jeho postupu, čo vylučuje záver o zbytočných priet'ahoch v jeho postupe.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že s'ťažnosť s'ťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi s'ťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016